

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt tirsdag den 17. november 2015

Sag 204/2015

Vivian Boye Bissonel og Carsten Boye Bissonel

(advokat Karsten Thomas Henriksen)

mod

Bech Bruun Advokatfirma

og

boet efter advokat A

(advokat Carsten Pedersen for begge)

og

Vivian Boye Bissonel og Carsten Boye Bissonel

(advokat Karsten Thomas Henriksen)

mod

Lund, Elmer & Sandager Advokatpartnerselskab

og

advokat Jørgen Elmer

(advokat Leo Jantzen for begge)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Københavns Byret den 19. marts 2015 og af Østre Landsrets 6. afdeling den 13. maj 2015.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Jens Peter Christensen, Lars Hjortnæs og Oliver Talevski.

Påstande

Kærende, Vivian Boye Bisonnel og Carsten Boye Bisonnel, har nedlagt påstand om, at landsrettens kendelse ophæves og sagerne hjemvises til realitetsbehandling.

De indkærede, Bech Bruun Advokatfirma, boet efter advokat A, Lund, Elmer & Sandager Advokatpartnerselskab og advokat Jørgen Elmer har ikke nedlagt påstand for Højesteret.

Supplerende sagsfremstilling

Den 19. marts 2015 afsagde Københavns Byret kendelse om, i hvilket omfang der skulle ske tilbagebetaling af den indbetalte retsafgift i to sager, som i 2012 var anlagt af Vivian Boye Bisonnel og Carsten Boye Bisonnel. Sagerne verserer fortsat.

Vivian Boye Bisonnel og Carsten Boye Bisonnel kærede afgørelsen til Østre Landsret, som ved kendelse af 13. maj 2015 afviste kæremålene med følgende begrundelse:

”Det fremgår af retsafgiftslovens § 64, stk. 6, at en kendelse afsagt af en byret vedrørende retsafgift kan påkæres i den borgerlige retsplejes former.

Efter retsplejelovens § 389 a, stk. 1, som affattet ved lov nr. 737 af 25. juni 2014, kan kendelser og beslutninger, der afsiges af en byret under hovedforhandlingen eller dennes forberedelse, ikke kæres uden Procesbevillingsnævnets tilladelse.

Retsafgiftslovens § 64, stk. 6, blev ikke ændret ved lov nr. 737 af 25. juni 2014, og ændringslovens forarbejder indeholder ikke særskilte bemærkninger vedrørende spørgsmålet om kære i medfør af retsafgiftsloven.

Da den påkærede kendelse er afsagt under sagernes forberedelse, og da tilladelser til kære ikke foreligger,

b e s t e m m e s :

Kæremålene afvises.

Kæresagernes omkostninger ophæves.

...”

Anbringender

Vivian Boye Bisonnel og Carsten Boye Bisonnel har anført, at det følger af Østre Landsrets kendelse i UfR 2015.342, at afgørelser om retsafgifter kan kæres frit. Således fremgår det af

forarbejderne til retsplejelovens § 389 a, at hensigten var at begrænse kæremål om ”retsplejemæssige spørgsmål”, hvilket ikke omfatter afgørelser om retsafgift.

Andre afgiftsspørgsmål kan desuden prøves først i det skatteretlige system og siden ved domstolene i to instanser. Uanset at retsafgiften, hvis en sagsøger klager over den administrativt fastsatte retsafgift, fastsættes af en dommer ved kendelse, giver dette den afgiftspligtige utilstrækkelig sikkerhed.

Tinglysningsrettens afgiftsspørgsmål henvises, uanset at retten i øvrigt er en af de ordinære domstole, til Told- og Skatteforvaltningen til afgørelse. En sådan afgørelse kan rekrurreres i det skatteretlige system og siden prøves ved domstolene i to instanser. Der er intet grundlag for at undtage retsafgiftsspørgsmål fra toinstansprincippet.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår forståelsen af bestemmelsen i retsplejelovens § 389 a, stk. 1, hvorefter kendelser og andre beslutninger, der afsiges af byretten under hovedforhandlingen eller under dennes forberedelse, ikke kan kæres uden Procesbevillingsnævnets tilladelse. Nævnet kan efter bestemmelsen tillade kære, hvis kendelsen eller beslutningen angår spørgsmål af væsentlig betydning for sagens forløb eller er af afgørende betydning for parten, og der i øvrigt er anledning til at lade afgørelsen prøve af landsretten som 2. instans.

Det afviste kæremål vedrører en byrets beregning af retsafgift.

Som anført af landsretten fremgår det af retsafgiftslovens § 64, stk. 6, at en kendelse afsagt af en byret vedrørende retsafgift kan påkæres i den borgerlige retsplejes former.

Som fastslået i Højesterets kendelse af 23. april 2015 (UfR 2015.2540) skal bestemmelsen i retsplejelovens § 389 a som udgangspunkt afgrænses ud for et tidsmæssigt kriterium, således at den som udgangspunkt afskærer fri kære af kendelser og beslutninger, der træffes under hovedforhandlingen eller under dennes forberedelse, også selv om afgørelsen ikke kan siges at vedrøre sagsforberedelsen eller hovedforhandlingen som sådan. Den omtvistede afgørelse er truffet under forberedelsen af en civil sag og kan således som udgangspunkt ikke kæres frit. Der foreligger ikke holdepunkter for at fravige dette udgangspunkt. Som anført af landsretten

blev retsafgiftslovens § 64, stk. 6, ikke ændret ved lov nr. 737 af 25. juni 2014, og ændringslovens forarbejder indeholder ikke særskilte bemærkninger vedrørende spørgsmålet om kære i medfør af retsafgiftsloven.

På denne baggrund, og da der ikke foreligger tilladelse til kære fra Procesbevillingsnævnet, tiltræder Højesteret, at landsretten har afvist kæremålet.

Højesteret stadfæster derfor kendelsen.

Da der er tale om kære af et principielt spørgsmål om afgrænsning af anvendelsesområdet for en ny lovbestemmelse, finder Højesteret, at kæremålets omkostninger skal ophæves, jf. retsplejelovens § 312, stk. 3.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger vedrørende kæresagen til nogen anden part.